

Koliko vredi dobar profesor

Damjan Krstajić

Zamislite sledeće. Dete vam završava osnovnu školu i iz jednog predmeta je imalo peticu, ali uopšte ga ne voli. Vi ste probali da pomognete detetu u boljem razumevanju tog predmeta, ali odbojnost je maltene ukorenjena. Krivo vam je jer ste svesni da će to znanje biti vredno kasnije i rezignirano prihvatate datu situaciju.

Četiri godine kasnije, dete je završilo srednju školu i ne samo da voli ovaj predmet, već je i išlo na takmičenja iz njega u četvrtom razredu. Neće da ide na fakultet iz tog predmeta, ali je uživalo u učenju i stimulatívnoj atmosferi na časovima koje pruža profesorka.

Realno, niti je bila vaša krivica što dete nije volelo ovaj predmet u osnovnoj školi, niti je vaša zasluga što ga je za četiri godine u srednjoj školi ono zavolelo. Da napomenem, nikakvi privatni časovi iz ovog predmeta nisu postojali, a vi niste ništa ni pomogli, a ni odmogli. Ko je zaslužan što dete sad voli taj predmet? Profesorka u srednjoj školi!

Neka deca jesu ili nisu talentovana za određene predmete. Takođe, neka dobijaju podršku roditelja da uče i razvijaju se, dok druga ne. Sve to u mnogome utiče, ali imati dobrog profesora definitivno puno znači.

Evo malog paradoksa. Da li je ova profesorka popularna među učenicima? Ne baš. Stroga je, pravična i traži puno. Da napomenem, organizuje vanškolske aktivnosti za sve učenike i na razne načine ih animira. Dakle, traži od njih dosta i daje im puno.

Nije bitno ko je tačno ona, jer javnim izdvajanjem jedne osobe, ne bismo pohvalili druge nastavnike i profesore koji isto tako posvećeno rade, a svi oni zaslužuju zahvalnost nas roditelja.

Ovde se postavljaju dva odvojena pitanja za javnu diskusiju.

Prvo, koliko je to što neka deca, na primer, ne vole matematiku, ili neki drugi predmet, rezultat nezainteresovanog profesora ili lošeg nastavnog plana ili nečeg trećeg? Mišljenja sam da je, recimo, nastavni plan za verovatnoću i statistiku (moja oblast) i u školama i na fakultetima takav da

će malo ko to od učenika da razume, a kamoli da zavoli tu oblast matematike. I najposvećeniji profesor verovatnoće i statistike, i kod nas i u svetu, imaće težak posao da prenese suštinu svog predmeta. Dakle, mišljenja sam da ima predmeta u kojima je početna pozicija za profesora veoma nezahvalna, ali to ne skida njihovu odgovornost i izazov je time veći.

Drugo, da li se i kako zahvaljujemo posvećenim profesorima koji daju dosta i traže od naše dece da uče? Mnogo je lakše biti nezainteresovan profesor, poklanjati ocene i šaliti se sa učenicima. Biti popularan kod dece ne mora značiti da je to dobar profesor za njih.

Možemo diskutovati da li je dobar ovaj ili onaj nastavni plan i kako poboljšati sistem vrednovanja i nagrađivanja nastavnog osoblja, ali bez obzira na to, svaki od nas roditelja može na kraju detetovog školovanja, kad su sve ocene zaključene i dete odlazi iz škole, da pošalje mejl podrške i zahvalnost profesoru koji je naučio naše dete. Uzimajući u obzir nezahvalnu poziciju nastavnog osoblja u današnjem društvu, mišljenja sam da je to apsolutni minimum koji mi roditelji pojedinačno možemo da uradimo.